

بررسی بهره وری عوامل تولید انگور در استان خراسان

مرتضی اشرفی، علیرضا کرباسی و امیر مسعود ضیائی^۱

۱-بترتیب کارشناس ارشد،استاد یار اقتصاد کشاورزی و کارشناس زراعت و باغبانی

رشد فزاینده جمعیت جهان و محدودیت منابع، ضرورت و اهمیت بذل توجه بیشتر به ارتقای بهره وری عوامل تولید در فرایند توسعه را بیش از پیش نمایان ساخته است و بسیاری از کشورها از رهگذر این امر به

چهارمین کنگره علوم باغبانی ایران، آبان ماه ۱۳۸۴ / ۵۱۷

توفیقات قابل ملاحظه‌ای دست یافته اند. لذا اندازه‌گیری بهره‌وری و چگونگی تخصیص عوامل تولید از جمله هدف‌های این تحقیق به شمار می‌آید. آمار و اطلاعات لازم بوسیله ۱۳۹ پرسشنامه تولیدکننده و از طریق نمونه‌گیری خوشه‌ای دو مرحله‌ای در شهرستان کاشمر از استان خراسان مربوط به سال ۱۳۸۱ تکمیل و جمع‌آوری گردید. جهت محاسبه بهره‌وری عوامل تولید، روش برآورد تابع تولید (تابع چند جمله‌ای درجه سوم) و تحلیل نهائی بکار رفته است.

نتایج این تحقیق حاکی از آنست که ۴۷ و ۵۳ درصد از باغداران در مصرف نهاده آب بترتیب بیشتر و کمتر از حد بهینه و در بکارگیری سم، کود ازته و کود فسفره بترتیب ۹۵، ۵۶ و ۴۳ درصد از باغداران و در مورد زمین کلیه باغداران کمتر از بهینه عمل کرده اند.

مقایسه گروه‌ها نیز حاکی از آن است که بهره‌بردارانی که از خدمات ترویجی و اعتبارات بهره‌مند می‌شوند دارای بهره‌وری بیشتری می‌باشند و کشاورزانی که سطح زیر کشت بیشتری داشته و با سواد می‌باشند، از نهاده‌های تولید بنحو مطلوبتری استفاده می‌کنند.